

'De opening van het pand op 3 november 2022 door wethouder Nadya Aboyaakoub-Akkouh'.

Jaarverslag 2022

Eerste keer

Het jaar 2022 stond bij Integratiewerk in het teken van de start van de nieuwe Wet Inburgering. We deden heel veel voor de eerste keer! Het afnemen van de eerste leerbaarheidstoets, het maken van het eerste PIP (Plan Inburgering en Participatie), de eerste brede intake met een gezinsmigrant. Veel is nieuw, maar veel ook niet gelukkig. We werken immers al 43 jaar met de doelgroep inburgeraars in Amersfoort en omgeving. Wat we dit jaar niet voor het eerst deden was verhuizen. We wilden niet weg uit het pand aan de Stadsring, maar de verhuurder besloot er appartementen te gaan maken. Vanaf de zomer zitten we nu in een fijn verbouwd pand aan de Hardwareweg 5. Een pand met 12 leslokalen, spreekkamers, workshopruimtes en een kinderoppas. We zijn er blij mee! Vandaar dat we een aantal inburgeraars gevraagd hebben u rond te leiden door het pand en u mee te nemen in wat er gebeurt en wie zij zijn.

Veel leesplezier!

Annerieke van der Vegt

Directeur Bestuurder

Ameen (22):

‘Deze plek is heel belangrijk voor mij; ik wil de taal leren om straks een opleiding te kunnen doen’

Locatie: Entree

Welkom in het nieuwe pand van Integratiewerk! We geven je een inkijkje in de wereld van inburgering. Ameen Zoubani (22) ontvangt je met open armen bij de entree. Kleurrijk is het hier, hè? Ameen is de eerste inburgeraar die zich graag aan je voorstelt. Hij heeft deelgenomen aan de voorschakelklas van jongerenroute binnen Integratiewerk. Inmiddels volgt hij de B1-route en krijgt hij de Nederlandse taal steeds beter onder de knie. Maak kennis met Ameen!

‘Hallo! Mijn naam is Ameen en ik kom uit Syrië. Ik woon nu achttien maanden in Nederland en volg zeven maanden taalles bij Integratiewerk. Het gaat prima. Ik ben klaar met A1 en A2. Een half jaar lang ben ik elke dag bij Integratiewerk naar de taalschool gegaan. Nu ga ik vier keer per week, een paar uur lang. Deze plek is heel belangrijk voor mij. Ik wil de taal leren om straks een mbo-opleiding te kunnen doen.’

Tandarts

‘Het is hier gezellig, ik spreek veel andere mensen. Daarnaast ga ik met begeleiders en andere cursisten naar interessante plekken in Amersfoort, zoals het station, de Onze Lieve Vrouwetoren en de bibliotheek

in het Eemhuis. Ik heb een pas gekregen om zelf boeken te kunnen lenen bij de bibliotheek.’

‘Na de ramadan heb ik een examen voor een schakeljaar op het ROC in Utrecht. Daar moet ik hard voor werken. Het is afwachten wat mijn cijfer wordt. Als ik klaar ben met mijn opleidingen wil ik beginnen als tandarts of in een laboratorium tanden maken. Dat is lang leren, maar ik wil het graag. In Syrië heb ik ervaring als dierenarts. Waarom ik dat hier niet wil doen? Die vraag krijg ik vaak. Omdat het om andere dieren gaat. In Syrië werkte ik veel met koeien en schapen, in Nederland gaat het vaak om honden en katten. Ik weet niet hoe dat moet.’

Respect

‘Nederland is een goed land. De overheid is aardig en veel mensen helpen mij. Bijvoorbeeld mijn begeleider, hij vraagt altijd hoe het met mij gaat en of hij iets kan doen. Als ik post krijg die ik niet begrijp, dan stuur ik een foto met mijn telefoon en legt hij het me uit. Ik vind het ook fijn dat er veel religies zijn in Nederland. Christen, moslim, geen geloof, er is overal respect voor.’

‘Ik heb veel dromen en plannen in Nederland. Ik wil graag een goede opleiding doen en daarna zelfstandig wonen. Nu woon ik in een kamer en deel ik de keuken. In de toekomst wil ik een businessman worden. Iedereen wil een rijk mens worden, toch? Ik zou graag een paard willen kopen, want ik hou van paardrijden. Maar het belangrijkste is: eerst een opleiding, daarna een business en daarna een huis. Uiteindelijk wil ik trouwen en kinderen krijgen, maar dat komt later.’

Eind 2022 kregen in totaal **355** statushouders begeleiding bij de inburgering. **116** van hen krijgen speciale jongerenbegeleiding.

WELKOM

أهلاً بك

WELCOME

خوش آمدی

Hoşgeldiniz

እንኳን ደህን መጡ

Tuzolana (52):

‘Ik vind het leuk om gastvrouw te zijn, want dan spreek ik veel andere mensen’

Locatie: de keuken

Bij Integratiewerk krijg je elke dag een warm welkom. Niet in de laatste plaats dankzij Tuzolana Mabulu (52), de ‘koningin van de keuken’. Deze vrolijke gastvrouw zorgt er drie ochtenden in de week voor dat inburgeraars, cursisten en bezoekers in de pauze een lekkere kop koffie of thee krijgen. Ze tovert gegarandeerd een lach op je gezicht! Tuzolana stelt zich graag aan je voor.

‘Hoi, ik ben Tuzolana. Bijna 24 jaar geleden ben ik vanuit Congo naar Nederland gekomen. Ik woon in Amersfoort en heb in 2007 trajectbegeleiding gevolgd bij Integratiewerk. Ik werd geholpen bij het leren van de taal en praktische zaken bij de inburgering. Daar heb ik veel aan gehad.’

Gesprekken

‘Ondertussen ben ik vrijwilliger gastvrouw bij Integratiewerk. Dat betekent dat ik in de pauzes van de taalschool koffie en thee maak en kopjes, suiker, melk en theezakjes klaarzet. Na de pauze ruim ik alles weer op, gaat de vaatwasser aan en zet ik het opnieuw klaar voor de volgende pauze. Tussendoor maak ik schoon, doe ik andere

klusjes en doe ik soms mee aan gesprekken met andere gastvrouwen en aan creatieve workshops bij het Vrouw en Kind Centrum. Dat is goed voor mijn Nederlands.’

‘Ik vind het leuk om gastvrouw te zijn en in de keuken te werken. Ik spreek veel andere mensen. Die zijn lief voor mij. Mevrouw Tuzolana, zeggen ze dan. Als ik hulp nodig heb, dan krijg ik die van mijn contactpersoon Daniëlle, de coördinator van het Vrouw en Kind Centrum. Bijvoorbeeld bij een moeilijke brief. Ze zegt dan: ik help u, mevrouw Tuzolana. Heel fijn is dat.’

Trotse oma

‘Ik ben inmiddels trotse oma van twee kleinzons. Ik word oud, haha! Maar ik ga altijd met de fiets naar Integratiewerk. Mijn kinderen gaan naar school en ze werken. Mijn dochter kon heel goed voetballen. Rennen, rennen, rennen. Thuis kijken we samen televisie, naar het journaal en Youtube.’

‘Nederland is goed voor mij. Ik heb een kleine familie hier, maar voor mij is iedereen familie. Ook de mensen bij Integratiewerk. Ik word geholpen door andere mensen en help zelf ook als ik zie dat mensen dat nodig hebben. Dan maak ik een praatje: ‘Hallo, hoe gaat het?’

‘De Nederlandse taal is niet makkelijk. Je moet heel veel leren. Maar je moet niet bang zijn. Gewoon praten, gewoon zeggen. Je moet durven, dan gaat het sneller.’

Eind 2022 waren er bij Integratiewerk **29** medewerkers in dienst, **30** NT2 taaldocenten actief, **14** stagiairs, **2** sleutelpersonen gezondheid, **4** trainers, **8** vrijwillige maatschappelijk begeleiders en **130** vrijwillige taalcoaches.

Sayed (30):

'Ik ben blij om in Nederland te zijn. De mensen zijn aardig en lachen veel'

Locatie: lokaal voor taalles

We gaan verder met de rondleiding door ons pand. Op naar de eerste verdieping, waar Sayed Shakib (30) in een lokaal voor taallessen zit te wachten om te vertellen over zijn ervaringen bij Integratiewerk. Sayed komt uit Afghanistan en valt door zijn huwelijk onder de doelgroep ‘gezinsmigranten en andere migranten’ omdat zijn vrouw al heel lang in Nederland woont. Sayed is aldus getrouwd, woont in Amersfoort en volgt bij Integratiewerk de B1-route en de Stap-in-training.

‘Dag, ik ben Sayed. Ik ben nu bijna een jaar in Nederland en krijg sinds drie maanden Nederlandse les op de taalschool van Integratiewerk. Het gaat goed, ik leer elke dag. Ik vind het leuk en mijn docenten zijn aardig. Ze helpen me altijd. En de andere cursisten ook.’

Moeilijk woord

‘Vandaag heb ik ook les gehad. Ik heb bijna tien woorden geleerd. Eén daarvan is: ‘waarschijnlijk’. Mijn docent vroeg of ik dat kon schrijven. Ik schreef het en hij zei: het is een moeilijk woord, maar je hebt het goed geschreven. Zeg ik het nu ook goed? Dank je wel. Voor A1-niveau is ‘waarschijnlijk’

een moeilijk woord. De woorden hier aan de muur ken ik: boer, fiets, boek, ijs, trein, huis, auto, man, sok, boos, vis, boom, maan en... pen.’

‘In de ochtend ga ik altijd een uur huiswerk doen. Dan lees ik een boekje en de krant. Ik wil de taal goed en snel leren en dit helpt daarbij. Mijn hobby’s zijn lezen, fietsen, zwemmen en fitnessen. Buiten school heb ik werk in de avond bij een restaurant. Ik maak daar sushi. Tijdens het werken praat ik ook veel Nederlands met andere mensen. En met mijn buurman ook. Soms vijf minuten, soms tien minuten. Dat is goed voor mij.’

Cijfers

‘Als ik beter Nederlands kan, dan wil ik volgend jaar beginnen met de mbo-opleiding administratie. In Afghanistan deed ik financieel management en werkte ik veel met cijfers. Dat past goed bij mij.’

‘Ik ben blij om in Nederland te zijn. De mensen zijn aardig en lachen veel. Ze zeggen: ‘hallo’ en ‘hoe gaat het?’ Dat vind ik erg leuk. De regels zijn hier ook goed. Ik vind

het alleen niet leuk dat het altijd regent. Het Nederlandse eten? Elke ochtend eet ik pindakaas. En kaas vind ik ook lekker!’

‘Mijn droom voor de toekomst? Ik wil eerst naar het mbo, daarna het hbo. Dat is belangrijk voor mijn toekomst. Later wil ik een huis kopen in Nederland en andere mensen helpen.’

Van de **91 statushouders** die uitstroomden bij Integratiewerk gingen er **34 aan het werk** of deden een opleiding.

A woman with dark hair, smiling warmly, is holding a young child with dark hair. The woman is wearing a blue and green plaid jacket over a yellow shirt. The child is wearing a pink knitted sweater. They are in a bright room with white walls and red triangular bunting hanging from the ceiling. The text 'Farzaneh (33):' is overlaid in orange at the top left.

Farzaneh (33):

*‘In de toekomst
wil ik graag in het
ziekenhuis werken
en mensen helpen’*

Locatie: De oppas

En door! De volgende stop maken we bij de oppas, een kleurrijke ruimte vol speelgoed en vrolijk vertier. Daar zorgen vrouwen voor kinderen tussen zes maanden en vier jaar oud. De ouders van die kinderen kunnen dan met een gerust gemoed naar hun cursus of les in een andere ruimte van Integratiewerk. Zo ook Farzaneh Jahani (33) uit Leusden, die ruim een half jaar taallessen volgt op B1-niveau. Haar dochtertje Maysa (1) komt vier dagen per week bij de opvang.

‘Hoi, mijn naam is Farzaneh. Ik kom uit Iran en woon nu bijna drie jaar in Nederland. Samen met mijn man en twee kinderen woon ik in Leusden. Vier dagen per week kom ik naar Integratiewerk toe. Altijd op de fiets, samen met Maysa. We doen er drie kwartier over en komen weleens te laat, haha. Ik vind het niet erg om te fietsen. Bewegen is goed!’

‘Het is heel fijn dat Maysa hier oppas krijgt. Ze kan namelijk nog niet bij de officiële kinderopvang terecht. Ze is hier al helemaal gewend. Maysa vindt het leuk om met andere kinderen te spelen. En ondertussen kan ik mijn taalles volgen.’

Aan het eind van 2022 hebben **56 kinderen** uit **50 gezinnen** een taalcoach vanuit het project ‘On(der)wijs Wijs’.

Beetje moeilijk

‘De Nederlandse taal leren gaat goed, maar langzaam. Ik wil snel Nederlands kunnen. Gelukkig heb ik een aantal Nederlandse vriendinnen waarmee ik de taal spreek buiten Integratiewerk. We hebben het bijvoorbeeld over het weer en over de kinderen. Ook kijk ik Nederlandse films en video’s op Youtube. Schrijven gaat al goed, maar praten is nog een beetje een probleem. Ik kan het goed begrijpen, maar niet goed antwoorden. De grammatica is lastig. De Nederlandse taal is niet heel moeilijk, maar wel een beetje moeilijk.’

Eind 2022 waren er **37 vrouwen** actief in het Vrouw en Kind Centrum

‘Gelukkig krijg ik goede les bij Integratiewerk. We krijgen bijvoorbeeld kaartjes met woorden van onze docent. Daar praten we dan samen over. En we gaan ballen overgooien en zeggen daar dan een woord bij. ‘Jullie’, ‘hij’, ‘zij’. Nu de lente begint praten we daar ook samen over. En we doen spelletjes zodat we de taal sneller leren. Als er Arabisch gepraat wordt door mensen, dan zeg ik: laten we alsjeblieft Nederlands praten. Ik vind het heel gezellig hier. Christel en Tineke zijn echt goede docenten, toppers.’

Verpleegkundige

‘In de toekomst wil ik heel graag in het ziekenhuis werken. In Iran was ik zeven jaar lang verpleegkundige. Ik wil graag mensen helpen. Als jij hoofdpijn hebt, dan zeg ik: kom zitten. Ik luister en probeer je beter te maken. Maar ik moet eerst de Nederlandse taal heel goed begrijpen, dan pas kan ik in het ziekenhuis werken. Daar doe ik mijn best voor.’

In Amersfoort hebben we **323** statushouders (inclusief kinderen) gehuisvest, in Leusden **62**. Dit is een grote toename vergeleken met 2021. De achterstand in de taakstelling is in beide gemeenten ingehaald, mede door de versnelde huisvestingsactie van beide gemeenten in het najaar. Ook is in Amersfoort het Plot geopend, waar in augustus **43** alleenstaande statushouders zijn gehuisvest. Dit is geen ideale plek omdat het om onzelfstandige woningen gaat.

Abebe (52):

*‘Op straat zeggen mensen
‘goedemorgen’, ‘goedemiddag’
en ‘goedenavond’.
Dat vind ik fijn’*

Locatie: de spreekkamers

Ga je mee naar een van de spreekkamers? Dat zijn de plekken waar klanten van Integratiewerk begeleiding krijgen bij het regelen van praktische zaken. Denk aan verzekeringen, huisarts, tandarts en scholen voor kinderen. Het is belangrijk dat inburgeraars zich snel thuis voelen en goed kunnen redden in Nederland. Abebe Ghebru Temelso (52) uit Eritrea is een van de vele statushouders die daar baat bij heeft. Hij deelt graag zijn ervaringen!

‘Ik ben Abebe, 52 jaar oud. Samen met mijn vrouw, zoon en twee dochters woon ik sinds februari 2022 in Amersfoort. Bij Integratiewerk worden mijn vrouw en ik begeleid en gaan wij naar de taalschool, waar wij de Z-route volgen. In Eritrea was ik werkzaam als boer. Een van onze kinderen wordt ook begeleid via Integratiewerk, dat is erg fijn. De taal gaat wel echt steeds beter. Schrijven, lezen, praten, dat leer ik hier met hele goede docenten. Ik probeer ook Nederlands te praten met andere cursisten en mensen buiten Integratiewerk, zoals mijn buurvrouw. Zij komt uit Indonesië en woont al langer in Nederland.’ Verder worden wij door Integratiewerk ook begeleid bij onze inburgering. Er is een persoonlijk inburgeringsplan gemaakt en verder krijgen

we maatschappelijke begeleiding dit alles via Integratiewerk.

Goed geregeld

‘In Nederland is alles goed geregeld. Op straat zeggen mensen ‘goedemorgen’, ‘goedemiddag’ en ‘goedenavond’. Dat vind ik fijn. En het is lekker rustig hier. Alleen het weer is niet zo goed, haha. In Eritrea is het niet heel warm, maar ook niet heel koud. Het zit in het midden. Hier is het gelijk twee maanden heel koud of warm.’

‘Ik wil eerst de taal leren, daarna kan ik gaan werken. Bijvoorbeeld in een restaurant of in een supermarkt. Ik wil heel graag werken. Dan is alles goed voor mij. En ik wil auto rijden. Ik krijg nu les om mijn rijbewijs te halen.’

Wat gebeurt er veel achter de deuren bij Integratiewerk, toch? Kom, we laten je nog één ruimte zien. Yasemin Demirtas (33) heeft net taalles gehad en zit nog achter haar laptop. Dat gaat steeds een beetje beter; ze gaat bijna door naar B1-niveau. Met haar gezin – man en drie kinderen – krijgt Yasemin ook maatschappelijke begeleiding bij Integratiewerk. Dat is nog niet alles: ze is ook nog oppasvrijwilliger bij het Vrouw en Kind Centrum.

‘Dag, ik heet Yasemin. In 2021 ben ik samen met mijn drie kinderen in het kader van gezinshereniging naar Nederland gekomen. Al snel ging ik naar Integratiewerk. Ik leer de taal en ben oppas. De taal is moeilijk, maar ik moet en wil het wel graag leren. Uiteindelijk wil ik zelfs tolk worden en het Nederlands vertalen voor andere Turkse mensen.’

‘Ik moet het stap voor stap doen. Oefenen, oefenen, oefenen. Het Nederlands heeft heel veel woorden. Ik heb zoveel mogelijk gesprekjes met andere mensen. Soms begrijp ik het, de andere keer niet. Huiswerk doe ik ook. Dan werk ik net zoals nu met taal op de computer.’

Gezellig

‘Bij de oppas ben ik vrijwilliger. Ik help kinderen met eten en drinken en verschonen. Sommige kleine kinderen gaan

ook slapen. Ik hou van kinderen, daarom ben ik oppas geworden. En het helpt me om de taal te leren. Ik heb ook vrienden gemaakt hier, het is altijd gezellig.’

‘Ik hou van Nederland. Het is een mooi land. In Nederland is alles goed voor mij. Ik hou ook van de Nederlandse mensen. Ze lachen veel en zijn vriendelijk als je ze tegenkomt. En ik hou van de stilte in Nederland. Het is lekker rustig.’

‘Mijn hobby’s zijn in het bos wandelen en fietsen. Misschien kan ik straks ook auto rijden. In de zomervakantie wil ik mijn rijbewijs halen. Mijn zoons zijn allebei voetballer. Elke woensdag trainen ze en op zaterdag spelen ze een wedstrijd. Dan ga ik altijd mee om te kijken en om ze aan te moedigen. Ook dat helpt bij het leren van de taal.’

In het Taal-oefen-centrum zijn 29 mensen actief geweest die regelmatig op de computer de taal kwamen oefenen

Yasemin (33):

*'Ik moet de taal stap
voor stap leren.
Oefenen, oefenen,
oefenen'*

Locatie: lokaal voor taalles

Colofon

Tekst: Thijs Tomassen Tekstproducties

Fotografie: HEYTAGMIJ

Foto pagina 2: Integratiewerk

Vormgeving: Charlot Luiting Ontwerp

5 5

integratie
werk

integratie
werk

Locatie: Hardwareweg 5

Hardwareweg 5
3821 BL Amersfoort

Telefoon: 033 461 95 20
www.integratiewerk.nl